

Finská osika vlastnosti dřeva

Výskyt finské osiky:

Osika je nejrozšířenějším druhem topolu v Evropě. Vyskytuje se také v oblasti Severní Asie. Osiku najdeme skoro všude, na horské mýtině, na okrajích stromů, na stráni nebo v ohradě. Najde se tak v nížině i ve výškách vysoko nad 100m.

Je původních druhů hornatina severní části Eurasie. Osidlují se od Irska až k Japonsku, od Alžírsko až po 70. zeměpisnou šířku, od nížin až po vysoké hory. Vmícháváme se osaměle nebo ve skupinách do kyselého Saananiimu a dubohabrové lesů.

Vlastnosti finské osiky:

Finská osika je listnatý strom s výškou do 20-30 metrů. Vytváří kořenové výhonky. Koruna osiky je ze začátku volná, později kuželovitá, nakonec oblá nebo se dělí do více nepravidelných částí. Kmen je zřídka přímý, obvykle mírně zakřivený. Kůra je holá, celkem hladká, mírně lepkavá, šedo-zelená. Listy jsou 3-10 centimetrů dlouhé, na výhoncích srdcovitého tvaru, jinde hlavně kulovité s velmi krátkou sotva viditelnou špičkou, mírně zubů. Dvoudomá rostlina.

Použití finské osiky:

Je důležitým dřevěným materiálem hlavně ve výrobě překližky a celulózy, neboť krásné bílé a zdravé dřevo osiky je velmi hodnotné. Z kvalitního válcovitého dřeva se vyrábějí překližky, dřevotřískové desky s laťkovým a dýhovým středem. Podle výzkumů loupaná osika by byla ideální pro výrobu LVL trámů. Finská osika je nejdůležitějším stromem dlouhodobých plánů lesnictví podle její schopnosti rychlého růstu a podle stále širší průmyslové použitelnosti.